

ههزار سال بیدنگی

(هزا کهریم مجاور-بوکان)

ئهمه که لینیکه و به‌رهو تاریکه‌سه‌لاتی هه‌زاره‌ی بی‌ده‌نگی لیده‌دری... هه‌زاره‌یه‌ک که ئیمه‌ی کورد، خۆمان و پی‌نووس و ده‌فته‌ر و په‌راومان بی‌ده‌نگ بوو. هه‌زاره‌یه‌ک که ئیمه‌ خه‌ریکی خزمه‌ت به‌ هه‌موو که‌س و هه‌موو شتی‌ک بووین جگه‌ به‌ خۆمان. ئهمه‌ که لینیکه‌ بو ئه‌وه‌ی میژووونووسانی کورد به‌ره‌و ئهم په‌هه‌نده‌ هان بدرین و له‌م بواره‌دا زیاتر تیکۆشن.

بوچی هه‌زار سال؟ ئیمه‌ ئه‌گه‌ر ئهم زه‌مانی بیده‌نگی‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می‌که‌وه‌ بینه‌ ئه‌ژمار که ئیسلام هاته‌ ئیو کوردستانه‌وه‌ و نووسه‌رانی کورد به‌ زمانه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی‌ده‌ری، ده‌ستیان دایه‌ قه‌له‌م و زمانه‌ی خۆیان که په‌هله‌وی بوو خسته‌ ئه‌ولاوه‌، هه‌تا سه‌رده‌می نووسینه‌ی کوردی به‌ ده‌ستی «فه‌قی‌ته‌یران» و «مه‌لای جزیری»... ده‌ور و به‌ری هه‌زار ساله‌، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر شیعه‌رکانی باباتا‌هیر له‌ به‌رچاو نه‌گرین و هه‌ر وه‌ها ئه‌و کتیه‌بی‌سه‌رو شوینه‌ش که وادیاره‌ له‌ به‌ره‌ی "ئاو" و چۆنیه‌تی هه‌لگۆیزانی له‌ بن بیه‌وه‌ بووه‌ و له‌ سالی 241 ی کۆچی‌دا له‌ کوردی‌یه‌وه‌ کراوه‌ به‌ عه‌ره‌بی. دیاره‌ به‌ر له‌ ئیسلامیش به‌ زمانه‌ی کوردی‌یه‌هله‌وی نووسراوه‌مان زۆر هه‌بووه‌. کاتی کوردستان به‌ ده‌ستی عه‌ره‌ب داگیر ده‌کری، هه‌ستیاریکی لیقه‌وماوی کورد به‌م‌جۆره‌ هه‌ستی خۆی ده‌رده‌بری:

«هورمه‌زگان رمان، ئاتران کوژان
هۆشان شارده‌وه‌ گه‌وره‌ی گه‌وره‌کان
زۆرکار ئه‌ره‌ب کردنا خاپوور
گونانی پاله‌ بشی شاره‌زوور

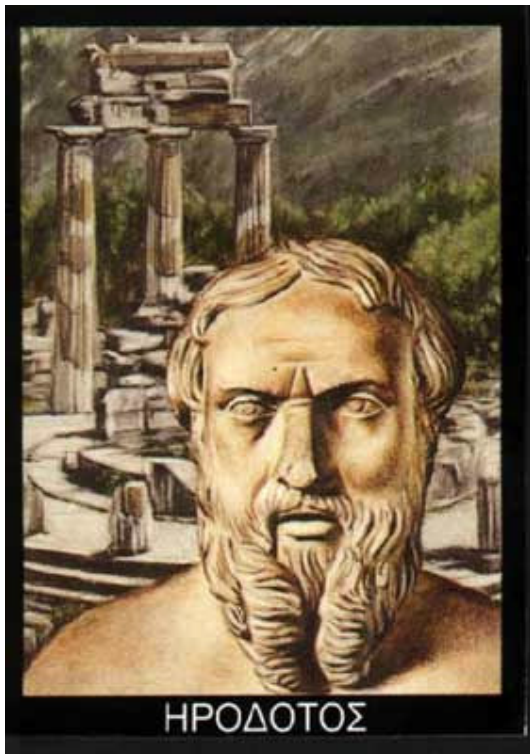
ژن و که نیکان وه دیل بشینا
 ږشئ زهردوشتره مانه نهو بیکهس
 میږد ئازا تلی ژ رووی هوینا
 بزهیکا نهیکا هورمه ز وه هوئچ کهس»
 ئەم شیعره له زمانی ئیستای هورامان زۆر نزیکه و زۆربهی وشهکانی بهیئ
 ئال وگۆږیکی ئەوتۆ ئەمرۆکهش هەر که لکی لئ وهردهگیری. مانای شیعره کهش به
 زاراوهی کرمانجی باشوور (سۆرانی) ئاوايه:

« ئاورگاگان (پهرسگاگان) کاول بوون ، ئاگره کان کووژانه وه
 گه وره گه ره کان (سهرداران و سه روکان) خۆیان شارده وه
 زۆردارانی عه ږه ب ، خاپووریان کرد
 گوندهکانی شار ، هه تا شاره زوور
 ژنان و کچان به دیل بردران
 پیاوانی ئازا خلتانی خوین بوون
 ږئ وشوینی زهردهشت بیکهس مایه وه

هورمه ز (ئه هورامه زده) به زهیی به که سدا نه هات و ږوحمی به کهس نه کرد.»
 که وابوو ئەم زمانه نهک هەر له سه ره تای ئیسلام دا ، به لکوو بهر له ئیسلامیش پئی
 نووسراوه ، به لام کاتی ئیسلام هاتوو ، کوردهکان وها تئیدا تاونه ته وه که خۆیان
 له بیر چۆته وه ، هه لبهت زولم و زۆری حکومه ته کانی داگیرکه ری ئەو سه ره ده مهش
 بی گومان یارمه تی ئەم مه به سته ی داوه ؛ ته نانهت فارسه کانیس له م کۆسته بی بهش

نه بوون ، به لام ئەوان دوا ی دووسه د
 سال شوورهی بیدهنگی یان تیکرمان ،
 که چی ئیمه هه زار سالی ږه به ق خزانه
 نیو ئەشکه وتی بیدهنگی یه وه ؛ ئەمهش
 له کاتی کدا بوو که ئیمه ده مانتوانی له
 سه ره ده می حکومه تی پیاویکی وه ک
 سه لاهه دین دا کاریکی بنه ږه تی بۆ زمان
 و زۆرشتی دیکه ی خۆمان بکه یین و
 نه مانکرد.

تاقمیک لایان وایه که گه لی کورد
 هه تا ئەم چه ندسه ده ی دوا یی ، ژیا نی
 خلتاتی و گه رمین و کو یستانیان بووه و
 ژیا نی شارنشینی یان نه بووه ؛ جا
 له بهر بارودۆخی تایبه تی ئەم جوړه
 ژیا نه ، پئویستیکیان به نووسین و
 نووسراوه نه بووه و هه موو هه ست و
 بیرورای خۆیان له چوارچێوه ی

بهیت و باو و بالۆره و حهیران و لاوک و
 هۆره و ستران و گۆرانی و
 سیاچه مانه دا دهر بریوه که له گه
 کەش و هه وای ژیان خیلاتی
 سازگار تره. دیاره ئەم بیرو پرایه
 هه لهیه، له بهر ئەوهی تاقمیکى زۆر له
 کوردهکان، چهنده زار سال بهر له
 ئیستا، شارگه لیکى وهک هه ولیر و
 هه گمه تانه و شاره کۆن (دهر و بهری
 قه لایچی بۆکان) و زیویهی سه قزیان
 دامه زران دووه، هه له بهت هه له و
 سه رده مانه شدا تاقمیکى زۆر له
 کوردهکان ژیان خیلاتی یان بووه.
 "مهک داو" ده لى: «ئه مه زۆر پوونه که
 ژیانى شار نشینی و ناخیلاتی هه میسه
 له کورده واریی هه بووه. له سه دهی 21
 ی بهر له زاین دا، ده بین که
 سوومیر بییه کان، بی و چان هه له مهت
 ده به نه سه ره هه ولیر و ئاگرى

تى به رده دن.»

زۆر سه یره که ده لى له زمانى میدیاکان (ماده کان) هه چ شوینه واریک به جى نه ماوه!
 ئەى چۆنه ئەو هه موو به رده نووس و نووسرا ویه له ده ولته ته کانى بهر له
 میدیا (وهک «مانا» کان که له موکریانى ئەم پۆ ژیاون و به رده نووسى قه لایچی بۆکان و
 کێله شینی پیرانشار که ئەوان نووسى یان هه 800 سال بهر له زاینه) و دواى میدیا
 وهک هه خامه نشى) ماوه ته وه، که چى له و ناوه دا زمان و پینووسى میدیا بزر بووه!
 ئەویش ئەگه ره سه ره ئەم بر وایه بین که میدیاکان با پیرانى کوردهکان بوون، چون
 ناوچه ی زاگرۆز و مزۆپۆتامیا زیاتر له شه سه ته زار ساله که ئاوه دانه و له وان هه شه هه
 له سه ره تاي ژیانى ئاده مه وه ئاوه دان بوو بیته وه و دیاره یه کى له دانیش تى وانی ئەو
 ناوچه یه کوردهکان بوون؛ وهک چۆن میژووی هه ولیر ده گه ریته وه بۆ 8000 سال
 له مه وه بهر، دیاره دانیش تى وانی هه ولیریش هه تا هه بووه هه ره کوردهکان بوون. دوا یه شه که
 که شتی یه که ی ئۆح له سه ره چیاى جوودى (گووتى) نیشته وه که ئیستا ش له کورده ستانى
 باکووره؛ هه له بهت "گووتى" نیوی هۆزیکیشه که له و ناوچه دا ژیاون و ئەوانیش ئەگه ره
 کورده ی نه بوو بیتن خزمایه تی یه کی نزیکیان له گه له کوردا بووه. "پۆمه ن گیر شه من"

دەلى: «گوۋتى يەكان لە دۇل و دەربەندەكانى كوردستان دەژيان و سەردارى سپاكەيان
ژنىك بوو...»

ھىرۇدوت دەلى: «بە گوڭرەدى ياساى دياكو كەس نەيدەتوانى راستەوخۇ لەگەل
پاتشا بدوئ. كەسى ئەگەر گلەيى و بناشتىكى ھەبوايە دەينووسى و دەينارد بۇ كۆشكى
فەرمانرەوايى، لەوئ وەلاميان دەنووسى و بۇيان دەناردەو. دەى كاتى پادەى
نووسىن بگاتە جىيەكى ئاوەھا، چۆن دەبئ لە كۆشكى ھەگمەتانە ھىچ نووسراوئەيەكى
مادى نەبىنرئەتەو!»

ھەمەجەمىل رۇژبەيانى دەلى: «ھەموو نووسەران لەسەر ئەو پىكدىن كە ئەو
كەسەى ئاماژەى بە سووتاندى ئىبراھىمى پىغەمبەر كرد، كوردىك بوو بەناوى"
ھەينون" يان" ھىزن": ئەم بوختانەى برايانى داگىر كەر دەبئتە بەلگەيەك كە نەمروود و
ئىبراھىم و ئازار كورد بووین و پايتەختەكەشى وەك خەلكى ساكار و نەخوئىندەوارى
ناوچەكە دەلئىن" گردى قەسرى" بوو لە "كلكەى نەمروود" كە بە دوازنجىرەى چىاى "
ماكوك" دەوترئت و لە نىك "سەر كەپكان" دھكوژئتەو.

نىوى زاگروژىش دەبئ لە نىوى(ھۆزى زاگارتى=زاگارتىانس=زاگارتىن) ھو وەرگىرابئ
كە ئەوانىش ھەر دانىشتووى لەمىژىنەى ئەم ناوچەيە بوون. لەوانەشە ئەم نىوە يۇنانى بئت
و لە نىوى "Zagreus"(خوداى كرئىتى) يەو وەرگىرابئ؛ چوون دواى زال بوونى ئەسكەندەر
بەسەر ئىران دا، زۆربەى شوئىنەكان نىوى يۇنانىيان بەسەردا سەپا. ديارە زمانى يۇنانىش
كارئىكى زۆرى كرده سەر زمانى ھەموو ناوچەكانى ئىران و بەتايبەت كوردەوارىيى.

"پىرنيا" دەلى: «كاتى مادە ئارىاى يەكان كۇچيان كرد بۇ رۇژاواى ئىران، كاسى يە
ئارىاى يەكان زۆر لەمىژ بوو لەو ناوچەيە دەژيان.»

مستىر ھۆل دەلى: «وشەى "ماندا" نىوئىكى ھاوبەشە لەنىوان "مىدىا" و "سيت" دا؛
ئەمە دەسەلمىئى كە ئەو ھۆزانە ھەموو لە يەك نەتەو بوون و جىاوازىي زمان و رەگەز
لەنىوان دەولتەتى ئارارات و مىدىا و مانا دا نەبوو.»

ھەمەتەقى راشدموھسەل دەلى: «مانا و ماننا و ماندا ھەموو ھەر يەك وشەن و بە
ماناى "ماد" و "مىدىا"ن، ھەروەك چۆن لە فەرمانى "كوورش" دا، Manda بە "ماد" مانا
كراوئەتەو، لە وجىگەدا كە دەلى: Ummann Manda = ھىز و لەشكەرى ماد.»

ديارە جىاوازىي ئاخاوتنى ئەم وشانە دەگەرئتەو بۇ جىاوازىي زاراوئەى ناوچەكان،
دەنا ھەموو ھەر بە يەك زمان دوواون، ھەر وەك چۆن ئىستاكەش لەنىوان زاراوئەى
شارە كوردنشىنەكان دا — لە ھەموو وئاتانى دىكەى جىھانىش — ئەم جىاوازىيە
دەبىندرى: بۇ وئىنە: مەيان = مەيدان / مەنى = مەنى = مەندى...

شتىكى كە بۇ من سەيرە ئەوئەيە كە دەلئىن "دارىووش" شای پارسەكان،
بەردەنووسەكانى خۆى بە زمانى ئاشوورى و ئىلامى و پارسى نووسىو، ئەوئەش لە
جىگەيەكى وەك كرماشان و ھەگمەتانە(ھەمەدان) كە ناوئەندى مىدياكان بوون. جا كە
وايە، ئەى خەلكى ماد چلۆن لەم زمانانە تىگەيشتوون؟! ھەر ئەم بابەتەيە ئىحسان

نووری هیناوه ته سهر ئەم برۆایه که ده‌لێ: « ئەگەر بلێین نووسراوه‌کانی بیستون ، نهک به زمانی پارسی به‌لکوو به زمانی مادی نووسراون ، زیاتر پێی تێده‌چێ. » هه‌لبه‌ت شتیکی‌تر ده‌توانین بلێین ، ئەویش ئەوهیه که زمانی پارسه‌کان و ماده‌کان زۆر له‌یه‌ک نزیک بووه و ئەو دوو هۆزه به‌سانایی له‌یه‌کتری ده‌گه‌یشتن. وه‌ک چون "پیرنیا" ده‌لێ: « بێ‌گومان زمانی مادی و پارسی که‌ونارا خزمایه‌تی‌یه‌کی زۆر نزیکیان بووه و له‌سه‌رده‌می "ئێستراپۆن" — جۆگرافی‌ناسی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی یه‌که‌می زایینی — دا ، ماده‌کان و پارسه‌کان به‌باشی له‌زمانی یه‌کتر ده‌گه‌یشتن.»

نۆلده‌که ده‌لێ: « ئەگەر نووسراوه‌یه‌ک له‌پاتشاکانی ماد بدۆزێته‌وه ، له‌بواری زمان و رێنووسه‌وه ده‌بێ هه‌روه‌ک نووسراوه‌ی پارسه‌کان وای.»

پیرنیا هه‌روه‌ها ده‌نووسی: « ئەویستا به‌زمانی مادی نووسراوه که هه‌ر زمانی کورده‌کانی ئێستایه.»

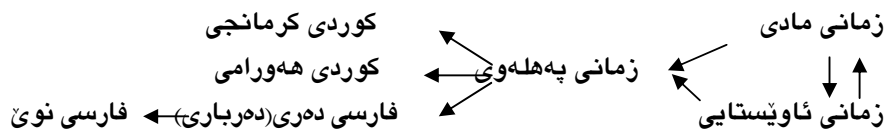
له‌سه‌رده‌می ساسانی‌یه‌کاندا زمانی ره‌سمی و ده‌وله‌تی "په‌هله‌وی" بوو که له‌کوردی زۆر نزیک بوو. ئیحسان نووری له‌قه‌ولی سه‌ردار "ناسر" ده‌ه (سه‌رۆکی خێلی سه‌نجایی) ده‌گێرێته‌وه: « من له‌لای عه‌بدو‌للاخانی قۆچی که‌له‌ور نووسراوه‌یه‌کم دیتوه که "شاربانووختوون" ی کچی یه‌زدگرد(یه‌زدکورد) بۆ باوکی نووسیوو: بابو رویتا رش به‌بوچی نامه‌ی پیغمبرت پاره‌کردی» که ئەگەر به‌شێوه‌ی نووسینی کوردیی ئەم‌پرووی بنووسین به‌م چه‌شنه‌ ده‌بێ: « بابو رویتا رش بێ ، بۆچی نامه‌ی پیغه‌مبه‌رت پاره‌کردی؟»

ده‌بینین زمانی شاربانوو له‌گه‌ل زمانی کوردی ئەم‌سه‌رده‌مه‌دا جیاوازی‌یه‌کی ئەوتۆی نیه. برۆانن بۆ وێنه‌یه‌کی دیکه‌ی زمانی په‌هله‌وی ساسانی‌یه‌کان له‌په‌راوی "کارنامه‌ی ئەرده‌شیری پایه‌کان":

« ساسان شوپانی پایه‌ک بووت و هه‌م‌قار ئەپاک گۆسپه‌ندان بووت و ئەژ توخمه‌کی دارای‌دارایان بووت و... ئەپاک کورتییان شوپان ره‌فت...»

یانی: « ساسان شوانی پایه‌ک بوو و هه‌میشه له‌ته‌ک په‌زه‌کان بوو له‌توخمی دارای‌دارایان بوو و... له‌ته‌ک شوانانی کورد پۆیشت...»

بۆیه من به‌و ئاکامه‌ی خواره‌وه و دابه‌ش‌کردنێکی به‌م‌چه‌شنه‌ گه‌یشتووم:

دوکتۆر جه‌وادى مه‌شکوور ده‌لێ: « له‌ساڵی 488 ی کۆچی‌دا که ناسرخوسره‌و و قه‌ترانی ته‌وریزی له‌ته‌وریز یه‌کتر ئەبینن ، خه‌لکی ئەو ناوچه‌یه به‌زمانی "په‌هله‌وی‌ئازهری" پێکه‌وه ده‌دوان ، به‌لام نووسراوه‌کانیان به‌فارسی‌ده‌ری ده‌نووسی؛ یانی زمانی ده‌ری له‌ئازهربايجان و کوردستان و مازهنده‌ران و بلووجستان

قسهی بی نه ده کرا و هەر بۆ کاروباری نووسین که لکی لئ و ده گهیرا. «ئوهش ده زانین که بهر له ئیسلام به ئازهر بایجانیان ده گوت» ئاترۆپاتکان، که ئەم ئاترۆپانە هۆزیکێ گهورهی کورد بوون که له سه ردهمی سه فهوی په کانه وه به ره به ره له نۆو تورکانی مریدی شیخ سه فهی دینی ئه رده بیلی دا توانه وه و داب و نه ریتی خۆیان له بیر کرد؛ خه لکی ئەم ناوچه هه تا 400 سال له مه وه بهر هەر به ئازهری ئه دووان، ته نانهت من خۆم دۆستیکی تورکی ئه رده بیلی م هه بوو که ده یگوت: «باپیری بابم که زۆر پیره و هەر ماوه، ئیستاش هەر به کوردی قسه ده کا.» نه شی ده گوت ئازهری، ده یگوت کوردی.

غ. ئینسافیوور ده نووسی: «سه ره پای ئه وهی له سه ردهمی هاتنه سه ره کاری سه فهوی په کان دا، خه لکی ئازهر بایجان به ئازهری ئه دووان و شائیسماعیل و خزم که سه که شی فارس (هه لبهت کورد بوون نه ک فارس) بوون، به لام شائیسماعیل له بهر ئه وهی دلی ئه و حه وت هۆزه تورکه شیعه په راگری که مریدی شیخ سه فهی دین بوون و له شه ره کان دا یارمه تی شیخ حه یده ری بابیان دا بوو، به زمانی تورکی دهستی کرد به شیعر گوتن، ده نا هیچ کتییکی میژوویی و بیرنامه په که نه ی نووسیوه که بهر له شائیسماعیل له ئازهر بایجان شیعیری تورکی گوتراوه.»

که وابوو ده بی بلیین گه لی کورد له سه ره تای زال بوونی دینی ئیسلام دا به زمانی عه ره بی و پاش چه ند سه ده به فارسی ده ری نووسیوه و له زمانی خۆی — که په هله وی بووه — هەر بۆ وتووێژ که لکی وه رگرتوووه.

فارووقی سه فی زاده ده لی: «زاراوهی هه ورامی، زمانی شیعر و هه لبهستی ویژده رانی ئێران بووه و شوینی زمانی کوردی که ونارا (ئاویستایی) و کوردی په هله وی به سه ره وه په.»
قه یسی رازی ده نووسی: «خۆشترین گۆرانیی "فه هله ویات: په هله ویات" ه که پی ده لێن "هه وای هه ورامی" ... ئەم هه وایه ش هه وای گۆرانیی خه لکه کی هه ورامانی کوردستانه.»
«که وابوو زاراوهی هه ورامی که نو سه رانی که ونارا پییان گوتوووه "په هله وی" و شیعره کانیان نۆ ناوه "په هله ویات" په کی له زاراوه کۆنه کانی زمانی کوردیه.» (سه فی زاده)
له و باسانه ی که کردمان، ده توانین به و ئاکامه بگه ین که:

1. زمانی کورده کان له سه ره تا دا، یان مادی بووه، یان ئه وهی که زمانی ماده کانی له خۆی دا تواندۆته وه.

2. زمانی یۆنانیی دوا ی هی رشی ئه سه که ندهر، له سه ر زمانی کورده کان شوینی داناوه.

3. له سه ردهمی ئه شکانی یان و ساسانی یان دا، زمانی په هله وی، زمانی نووسین و ئاخاوتنی کورده کان بووه.

4. دوا ی سه ره ه لانی ئیسلام له کورده واری، زمانی نووسین بوو به عه ره بی، به لام ئاخاوتنی خه لکی هەر به زمانی په هله وی بوو، که دیاره عه ره بی شوینی خۆی له سه ر دانا.

5. له سه ده ی پینجه می کۆچی دا، بابا تاهیر، به زمانی ناوی ناوچه یی (که دیاره له شوین دانی عه ره بی له سه ر په هله وی پیکه اتبوو) چوارینه کانی خۆی هۆنییه وه، هەر

لهو سهردهمدا ، خه لکی رۆژه لاتی ئیران به فارسی ده‌ری (ده‌رباری) — که ئه‌ویش هه‌ر له په‌له‌وی وەرگیرابوو — ده‌دوان که به‌ره‌به‌ره وەک زمانیکی ره‌سمیی ، جیگه‌ی به‌ عه‌رهبی ته‌نگ ده‌کرد.

6. بزاقی گه‌وره‌ی نووسینی کوردی ، له سهره‌تای سه‌ده‌ی شازده‌ی زایینی یه‌وه به‌ زاراوه‌ی گۆرانی ده‌ستی پیکرد و شووره‌ی بێده‌نگی بۆ هه‌میشه‌ رووخا...
ئه‌م هه‌ویره‌ ئاو زۆر هه‌لده‌گرێ و من زیاتر له‌ سه‌ری نارۆم؛ به‌لام ئه‌و به‌لگانه‌ هه‌ موو نوینه‌ری ئه‌وه‌ن که‌ زمانی کوردی سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو که‌ندوکۆ سه‌په‌میژوویی و پامیاری یه‌ ، به‌ هه‌موو هه‌زی خۆیه‌وه‌ تا ئه‌مه‌رۆکه‌ هاتووه‌ و توانیویه‌تی هه‌تا ئیستا وەک زمانیکی زیندوو هه‌نگاوبه‌هه‌نگاوی زمانی گه‌لانی دراوسی و بگره‌ چاکتیش ، چه‌ندین قۆناخی چه‌توون تیپه‌رینی و خوینی ژبانیکی هه‌تاهه‌تایی له‌ ده‌ماره‌کانی دا بگه‌رینی و شاعیران و نووسه‌رانیکی وەک شێرکۆ و سواره‌ و په‌شێو و شیرزاد و... بخولقینی و به‌ جیهان بناستی. ئیمه‌ ده‌بی زۆر شانازی بکه‌ین که‌ زمانه‌که‌مان یه‌کی له‌و "چه‌ندوووجین" زمانه‌یه‌ که‌ پێی ده‌نووسری و پێی ده‌خوینریته‌وه‌. "پ- لارینس" ده‌لی: «ته‌نانه‌ت ئه‌مه‌رۆکه‌ش هه‌ر ته‌نیا چه‌ندوووجین (که‌متر له‌ سه‌د) له‌و 6500 زمانه‌ی که‌ تا ئیستا ناسراوه‌ ، ده‌نووسری و ده‌ خویندرینه‌وه‌. زۆر به‌ی زمانه‌کان قه‌ت نه‌ نووسراون و نانوسری و هه‌ر بۆ قسه‌کردن که‌ لکیان لی‌وه‌رده‌گیری.»

سه‌رچاوه‌کان (کوردی و فارسی):

1. کوردستانی موکریان؛ حوزنی موکریانی
2. تاریخ مردوخ؛ محمد مردوخ
3. تاریخ ریشه‌ی نژادی کرد؛ احسان نوری
4. کتیه‌های ایران باستان؛ م - راشد محلل
5. تاریخ باستانی ایران؛ محمود هومن
6. کرد و پیوستگی تاریخی و نژادی او؛ رشید یاسمی
7. تاریخ تبار و زبان مردم اذربایجان ؛ غ - انلاپور
8. تاریخ معالّر کرد؛ مک داوول؛ ترجمه‌ی ابراهیم یونسی
9. ایران باستان؛ حسن پیرنیا
10. فه‌رمانه‌وایی موکریان؛ محه‌مه‌دجه‌میل رۆژه‌بیانی
11. گۆواری پامان؛ ژماره‌ی 45
12. تاریخ فرهنگ و ادب موکریان بوکان؛ ابراهیم افخمی
13. ایران از آغاز تا اسلام؛ رۆمه‌ن گیرشمه‌ن؛ ترجمه‌ی محمد معین
14. زبان‌شناسی؛ رابرت لارنس ترسک؛ ترجمه‌ی حشمت‌اله‌ سباغی